

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS/DEC – 328/11

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w zw. z art. 5 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 229, poz. 1497), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Okręgowego Zarządu [...] Polskiego Związku Działkowców, o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej odmowy udostępnienia przez Okręgowy Zarząd [...] Polskiego Związku Działkowców Panu J.P., danych osobowych użytkowników działek na działce nr [...] (obecnie nr [...]) obr. [...] (obecnie [...]) znajdującej się w kompleksie Rodzinnego Ogrodu Działkowego „N”, w zakresie imion, nazwisk i adresów zamieszkania ww. osób, rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 25 stycznia 2011 r. (znak: DOLiS/DEC – 46/11/3182,3184),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana J.P., zwanego dalej Skarżącym, na odmowę udostępnienia mu przez Okręgowy Zarząd [...] Polskiego Związku Działkowców, zwany dalej PZD, danych osobowych użytkowników działek na działce nr [...] (obecnie nr [...]) obr. [...] (obecnie [...]) znajdującej się w kompleksie Rodzinnego Ogrodu Działkowego „N”, zwanego dalej ROD, w zakresie imion, nazwisk i adresów zamieszkania ww. osób. W treści ww. skargi Pan J.P. podniósł, iż cyt.: „(...) ww. działka od dnia [...] lutego 1996 r. jest moją własnością. Starając się na drodze sądowej o wydanie mi jej [obecnie jest we władaniu działkowców], zostałem zobowiązany przez Sąd Okręgowy w R (...) do wskazania wszystkich osób

użytkujących ww. działkę [jest ich ok. trzydziestu]. Na podstawie art. 194 § 3 kpc mam ich wezwać do procesu w charakterze pozwanych. Zaniechanie tego uniemożliwia wydanie właścicielowi tego terenu. Niestety, ze względu na nieprzejednane stanowisko PZD, do dnia dzisiejszego nie udostępniono mi tych danych, zasłaniając się ustawą o ich ochronie (...). Brak udostępnienia przez PZD wymienionych danych uniemożliwia mi dochodzenie swoich praw przed sądem (...)”. Do ww. skargi Pan J.P. załączył kopię wyroku Sądu Okręgowego w R z dnia [...] grudnia 2005 r. (sygn. akt [...]) wraz z uzasadnieniem, wezwanie Sądu Rejonowego w R z dnia [...] stycznia 2006 r. (sygn. akt [...]) skierowane do Skarżącego, wniosek Skarżącego z dnia [...] lutego 2006 r. o udostępnienie ww. danych osobowych skierowany do PZD i odpowiedź PZD z dnia [...] lutego 2006 r. na ww. wniosek oraz wniosek o udostępnienie ww. danych z dnia [...] września 2008 r. skierowany do Prezes ROD.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, że:

1. Wnioskiem z dnia [...] lutego 2006 r., powołując się na wezwanie Sądu Rejonowego w R z dnia [...] stycznia 2006 r. (sygn. akt [...]), Skarżący wystąpił do PZD o cyt.: „(...) wskazanie imion, nazwisk i dokładnych adresów wszystkich osób korzystających z pracowniczych ogrodów działkowych wchodzących w skład działki nr [...] i przesłanie ich na mój adres. Jednocześnie zaznaczam, że wskazane powyżej dane będą wykorzystane wyłącznie do celów procesowych”.
2. Ww. Sąd w sprawie z powództwa Skarżącego przeciwko PZD i WSK „P” (sygn. akt [...]) ww. pismem z dnia [...] stycznia 2006 r. wezwał Skarżącego o cyt.: „(...) wskazanie imion, nazwisk i dokładnych adresów wszystkich osób korzystających z pracowniczych ogrodów działkowych wchodzących w skład działki nr [...], dołączenie dla tych osób odpowiedniej ilości odpisów pozwu w terminie 7 dni pod rygorem ujemnych skutków prawnych”.
3. W odpowiedzi na ww. wniosek Skarżącego z dnia [...] lutego 2006 r., PZD pismem z dnia [...] lutego 2006 r. (L. dz. [...]) odmówił udostępnienia wnioskowanych danych osobowych.
4. Jak ustalono w toku czynności kontrolnych PZD prowadzi ewidencję członków z obszaru działania okręgu w postaci „R”. Wskazany rejestr zawiera dane osobowe członków PZD będących użytkownikami działek w rodzinnych ogrodach działkowych na obszarze województwa podkarpackiego. Ww. rejestr jest prowadzony z podziałem na poszczególne rodzinne ogrody działkowe działające na obszarze ww. województwa i zawiera m.in. „R”.
5. Z kolei „R” został podzielony na sześć podrejestrów, m. in. o nazwie „P”, w którym przetwarzane są dane osobowe m.in. użytkowników działek o numerach od [...] do [...] oraz działek o numerach [...],[...],[...],[...] i [...] w zakresie imienia i nazwiska użytkownika działki, adresu zamieszkania, numeru działki, powierzchni działki i daty podjęcia przez Zarząd ROD uchwały o przydzieleniu działki (rok).
6. PZD wyjaśnił w toku kontroli, iż posiada informacje o numerach geodezyjnych działek wchodzących w skład ROD oraz ich granicach i wielkości, jednak nie jest w stanie przypisać do nich numerów działek nadanych przez zarząd ROD.

7. W toku kontroli w ROD ustalono, iż na nieruchomości oznaczonej nr [...] (obecnie nr [...]) obr. [...] (obecnie [...]) znajduje się osiemnaście działek. Są to działki o numerach od [...] do [...] oraz działki oznaczone numerami: [...],[...],[...],[...] i [...], a te z kolei informacje - jak wyżej wskazano – przetwarzane są przez PZD w ww. „R”, w podrejestrze o nazwie „P”.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 25 stycznia 2011 r. wydał decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC – 46/11/3182,3184), mocą której nakazał Okręgowemu Zarządowi [...] Polskiego Związku Działkowców udostępnienie na rzecz Pana J.P. danych osobowych użytkowników działek o numerach od [...] do [...] oraz [...],[...],[...],[...] i [...], w zakresie imion, nazwisk i adresów zamieszkania ww. osób, przetwarzanych przez Okręgowy Zarząd [...] Polskiego Związku Działkowców w „R”, w podrejestrze o nazwie „P”, będących użytkownikami ww. działek na działce nr [...] (obecnie nr [...]) obr. [...] (obecnie [...]).

Następnie w dniu [...] lutego 2011 r., w ustawowym terminie, do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo PZD z dnia [...] lutego 2011 r. stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy. W treści ww. wniosku PZD podniósł cyt.: „(...) rozstrzygnięcie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest błędne i wymaga ponownego zbadania okoliczności niniejszej sprawy. Wnioskodawca wnosi, aby przy ponownym rozpoznaniu sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozważył ponownie kwestię zgodności wydanej decyzji z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych [Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.] w szczególności w zakresie art. 18 ustawy. Wnioskodawca wnosi również o rozważenie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pozycji i roli działkowców użytkujących działki na spornym terenie. Wnioskodawca nie zgadza się z opinią organu, iż PZD zmierza do >nieuzasadnionej ochrony takich osób przed ewentualną odpowiedzialnością za swoje działania<. Osoby te użytkują działki w ROD N na podstawie uzyskanej przed laty decyzji przydziału działki wydanej przez PZD, zatem wprowadzenie ich w posiadanie działek odbyło się na podstawie określonego tytułu prawnego. Takim samym tytułem do urządzenia na tym terenie ogrodu działkowego dysponował PZD, któremu tereny te WSK PZL R S.A. przekazało w użytkowanie, w następstwie wydanej decyzji wywłaszczeniowej. Decyzja ta została następnie unieważniona (...). Za ten stan rzeczy nie można obwiniać PZD, a tym bardziej działkowców użytkujących działki w ROD N. Stąd też przypisywanie im przez GODO odpowiedzialności zaistniały stan rzeczy jest całkowicie chybione i pozbawione jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych”.

Po ponownym zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie podkreślenia wymaga, iż przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia oceny legalności odmowy udostępnienia przez PZD na rzecz Skarżącego danych osobowych

użytkowników działek na działce nr [...] (obecnie nr [...]) obr. [...] (obecnie [...]) znajdującej się w kompleksie ROD w zakresie imion, nazwisk i adresów zamieszkania ww. osób. Nie leży natomiast i nie leżała w zainteresowaniu organu kwestia legalności użytkowania ww. działek przez ww. osoby, gdyż o sprawach tych władne są orzekać sądy powszechne. Natomiast Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jako organ do spraw ochrony danych osobowych kompetentny jest rozstrzygać wyłącznie o kwestii legalności przetwarzania, w tym udostępniania, danych osobowych i ta kwestia była przedmiotem tego postępowania. Zatem niezrozumiałe są zarzuty PZD zawarte w ww. wniosku o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy jakoby organ „obwinił za stan rzeczy PZD, a tym bardziej działkowców”. Podkreślić raz jeszcze należy, iż organ nie dokonywał żadnej oceny legalności korzystania z działek, będących własnością Skarżącego, przez określone osoby (działkowców) i w żadnym razie nie wypowiadał się w kwestii istnienia bądź nieistnienia tytułu prawnego do użytkowania przez te osoby ww. działek, ani też nie przeprowadzał postępowania wyjaśniającego w tym zakresie, bowiem nie leży to w jego kognicji. Kwestionowane przez PZD stwierdzenie dotyczące „ewentualnej odpowiedzialności działkowców za swoje działania” zostało zawarte w zupełnie innym kontekście niż ujął to PZD w treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i nie ma nic wspólnego z kwestią odpowiedzialności tych osób za użytkowanie ww. działek, jak to zdaje się wywodzić PZD, gdyż w tej materii Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych się nie wypowiadał. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził w zaskarżonej decyzji jedynie tyle, że nie jest zasadne przyjęcie, że przetwarzanie (udostępnienie) danych osób, wobec których chce się prowadzić postępowanie sądowe może godzić w ich prawa i wolności. Takie bowiem założenie prowadziłoby do nieuzasadnionej ochrony takich osób przed ewentualną odpowiedzialnością za swoje działania, która to ochrona sprowadzałaby się właśnie do niemożności wytoczenia przeciw tym osobom powództwa.

Raz jeszcze zatem wskazać należy, iż ustawa o ochronie danych osobowych, zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów ustawy PZD jest administratorem danych osobowych użytkowników działek, w tym oznaczonych numerami od [...] do [...] oraz [...],[...],[...],[...] i [...] znajdujących się na terenie ROD, a położonych na nieruchomości Skarżącego oznaczonej nr geodezyjnym [...] (obecnie nr [...]) obr. [...] (obecnie [...]), bowiem decyduje o celach i środkach przetwarzania ww. danych (art. 7 pkt 5 ustawy). Dane ww. użytkowników przetwarzane są przez PZD w ww. „R”, w podrejestrze o nazwie „P”.

Wniosek Skarżącego o udostępnienie mu ww. danych skierowany przez PZD, jak i odmowa ich udostępnienia przez ten ostatni podmiot, zostały przeanalizowane przez pryzmat art. 29 ustawy, który znajduje zastosowanie w sprawie z uwagi na brzmienie art. 5 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 229, poz. 1497), zgodnie z którym do postępowań wszczętych i niezakończonych na podstawie ustawy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy

dotychczasowe. Ponownego wskazania zatem wymaga, iż zgodnie z art. 29 ustawy, w przypadku udostępniania danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, administrator danych udostępnia posiadane w zbiorze dane osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa (ust. 1). Dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą (ust. 2). Dane osobowe udostępnia się na pisemny, umotywowany wniosek, chyba że przepis innej ustawy stanowi inaczej. Wniosek powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie (ust. 3). Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione (ust. 4). Stosownie zaś do treści art. 30 ustawy administrator danych odmawia udostępnienia danych osobowych ze zbioru danych podmiotom i osobom innym niż wymienione w art. 29 ust. 1, jeżeli spowodowałyby to: ujawnienie wiadomości stanowiących tajemnicę państwową (pkt 1), zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego (pkt 2), zagrożenie dla podstawowego interesu gospodarczego lub finansowego państwa (pkt 3), istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób (pkt 4).

Ponownie zatem stwierdzić należy, iż wniosek Skarżącego skierowany do PZD w ocenie Generalnego Inspektora odpowiadał wymogom określonym w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 i 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Podano w nim informacje umożliwiające wyszukanie interesujących Skarżącego danych (poprzez wskazanie o użytkowników której działki chodzi), określono zakres wnioskowanych danych (imię, nazwisko, adres) oraz ich przeznaczenie (w celu skierowania przeciwko ww. osobom powództwa cywilnego). W ocenie organu Skarżący wiarygodnie uzasadnił potrzebę pozyskania wnioskowanych danych, wskazując, że są mu niezbędne do prawidłowego dopozwania ww. osób do postępowania cywilnego mającego na celu doprowadzenie do wydania mu ww. nieruchomości nr [...] (obecnie nr [...]) obr. [...] (obecnie [...]), stanowiącej jego własność.

Zgodnie bowiem z art. 222 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Z kolei zgodnie z art. 194 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 poz. 296 ze zm.), zwanej dalej również Kpc, jeżeli okaże się, że powództwo o to samo roszczenie może być wytoczone przeciwko innym jeszcze osobom, które nie występują w sprawie w charakterze pozwanych, sąd na wniosek powoda może wezwać te osoby do wzięcia udziału w sprawie. Wskazać także trzeba, że dla skutecznego wytoczenia powództwa niezbędne jest wniesienie pozwu, który spełniać będzie warunki określone w art. 187 § 1 Kpc. Zgodnie z tym przepisem pozw powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego. Stosownie do art. 126 § 1 pkt 1 Kpc, każde pismo procesowe powinno zawierać

oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, zaś w myśl art. 126 § 2 Kpc, gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, pisma zaś dalsze - sygnaturę akt.

Dlatego dla skutecznego prowadzenia przez Skarżącego postępowania cywilnego o wydanie mu ww. nieruchomości przeciwko jej użytkownikom, konieczne jest posiadanie ich imion, nazwisk i adresów zamieszkania, co wynika również z ww. wezwania Sądu Rejonowego w R z dnia [...] stycznia 2006 r. (sygn. akt [...]).

Zauważyć jednocześnie należy, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że Skarżący wykorzysta wnioskowane dane osobowe w celach innych niż proces sądowy. Z dokumentacji zgromadzonej w niniejszej sprawie bezspornie wynika, że Skarżący pisemnie zwracał się już do PZD o udostępnienie wnioskowanych danych w zakresie imion, nazwisk i adresów zamieszkania ww. osób. Dopiero bezskuteczność jego działań w tym zakresie leżała u podstaw skierowania niniejszej sprawy udostępnienia danych osobowych do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Uzasadniając niniejszą decyzję zaznaczyć należy również, że przytoczone okoliczności faktyczne i prawne sprawy wyłączają możliwość powołania się w analizowanym przypadku na przeszkodę udostępnienia danych z art. 29 ust. 2 in fine ustawy, stosownie do którego dane nie mogą być udostępnione jeżeli miałyby to spowodować naruszenie praw i wolności osób, których dane dotyczą. Jak to już wyżej przedstawiono, żądane dane są niezbędne Skarżącemu do zainicjowania procesu o zwrot nieruchomości przeciwko osobom, które władają jego nieruchomością. Ponadto w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 30 ustawy.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje zatem, że PZD bezpodstawnie odmówił udostępnienia Skarżącemu ww. danych osobowych, przez co dopuścił się naruszenia art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Naruszenie ww. przepisu ustawy w pełni uzasadniało zatem skorzystanie przez Generalnego Inspektora z kompetencji określonej w art. 12 pkt 2 w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy i nakazanie PZD w drodze decyzji administracyjnej udostępnienia Skarżącemu wnioskowanych danych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu

przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).